ſparem: calcato acculeo mortis innotu-
it: vnde et Marie necdũ ſe credenti patri
ſimilẽ dicit. Noli me tangere: nondum
enĩ aſcendi ad patrem. nobis enĩ in thro
no filij ſedere: eſt ex eiuſdẽ filij poteſtate
iudicare. Quia enĩ iudicij ꝑncipatuz ex
eiuſdẽ virtute ꝑcipimus: velut in eius
throno reſidemus: Nec abhorret a vero
ꝙ alias ſup. xij thronos venturos eſſe te
ſtať diſcipulos. hic vero in throno ſuo
ꝓhibet eſſe ſeſſuros. Per thronos quip-
pe. xij. vniuerſale iudiciũ. Per thronos
vero filij ſingulare culmẽ iudiciarie po
teſtatis oſtendiť. Vel ita et accipit eoſdẽ
impios et peccatores. q. q: ventus ꝓijcit
Ideo non reſur. in iud. i. vt iudicent in
futuro. hoc ꝯuenit cũ ſecunda ſententia
ſed differt quod ſequiť ⁊ ipſi iidẽ pecca.
nõ reſur. in ꝯſi. iu. i. vt iudicati in colle-
gio ſanctoꝝ quieſcant. Vel in ꝯſi. iuſt. in
eodẽ ſenſu. i. in eterno bono quod ſanc-
tis ſequi ꝯſiliũ eſt.

**Quoniam nouit dominus vi-
am iuſtoꝝ: et iter impioꝝ ꝑibit**
Qm̃ no. q. impij nõ reſurgent cũ ſanctis
in iudicio: quia opera iuſtoꝝ deus dili
git impioꝝ vero nõ. et hoc eſt. Qm̃ no.
ꝛc. vel ſic iunge ſm̃ ꝑmam precedentem
ſententiam. non reſurgunt hic in anima
quia deus nõ approbat eoꝝ opa: nã iu-
ſtioꝛ tm̃. et hoc eſt. Qm̃ nouit dñs viam
iuſtoꝝ vt ſuã et approbat et iter. i. opus
impio. ꝑi. ꝑibit dicit: ꝓ nõ nouit deus.
ſed planius diciť. quia hoc eſt neſciri a
deo: quod perire et ſciri a deo eſt. mane
re et eſſe. Pſalmus Secundus.

Pſalmus Dauid.

Pſalmus Dauid. Pſalmus iſte ſecun-
dus eſt in ordine ⁊ ꝑmus in titulo. vñ in
actibus apoſtoloꝝ ꝑmus diciť. Titulos
aut Heſdras ꝓpheta pſalmis appoſuit
qui ſunt quaſi claues et ianue pſalmoꝝ.
Per eoꝝ nanqꝫ intelligentiam ſubiectoꝝ
pſal. clareſcit ſententia. Licet enĩ in ti-
tulis frequenť tangiť hiſtoria: vel ponã
tur aliquoꝝ nomina. Vñ ad litt. nõ agi-
tur in pſalmis tñ et hyſtoria myſtice in-
tellecta et nomina ꝯgrue interpretata:

pſalmoꝝ ꝯtinentiã apiunt vt hic vbi po
niť Dauid. Qui interpretať manũ forti
vel deſiderabil' aſpectu. et ſignificat chri
ſtũ qui vere eſt manu fortis debellando
aereas poteſtates: et deſiderabilis aſpec
tu. i. in quẽ angeli ſancti deſiderãt ꝓſpi
cere. Pſalmus bonam opationem no-
tat. Dicebať enĩ ad lrãm pſalmus modu
latio que fiebat ꝑ tactum. x. chordaruz.
Ita bona opatio que fit ꝑ obſeruantiaz
. x. mandatorũ. Et eſt ſenſus tituli talis.
Pſalmus iſte. i. tractatus iſte qui diciť
pſalmus quia monet ad bene opandũ.
attribuiť Dauid. i. Chriſto qui agit hic
de ſe rege. ¶ Intentione monet vt ei ſub
damur. Modus talis. Triptitus eſt pſal
mus. Primo increpat ꝑſequentes et mi
nať. et loquiť Chriſtus vel propheta.
Secũdo inducit verba chriſti agentis d
omnipotenti regno et inenarrabili geni
tura ſua. vbi de diuinitate et humanita
te eius multa diſcimꝰ. ibi. Ego aũt. Ter
cio ꝓ his patefactis admonet oĩes hu-
militer obedire ⁊ ſuadet ab vtili ſcꝫ ne ꝑ
cant. et ab honeſto: q: beati omnes qui
ꝯfidunt in eo. ibi. Et nũc reges. Incre-
pans ergo ꝑſequentes propheta vel chri
ſtus dicit.

**Quare fremuerunt gen
tes: ⁊ populi meditati
ſunt inania.** Gentes. i. ro
mani milites crucifixores. fremuerunt.
vt fere ſine ratione. Fremere enĩ feraꝝ
eſt. et populi ſcꝫ iudei meditati ſunt ina
nia. i. falſa in ſcꝑturis vt de futuro ven
turo adhuc meſſia quẽ expectant. Ipſi
enĩ ſunt pueri Abrahe expectantes cum
aſina vel medi. ſunt ina. i. chriſtũ detine
re in morte vel me. ſũt ina. ſcꝫ ne mun-
dus poſt eũ abiret. et hoc. Quare. i. qua
vtilitate ſua. q. d. fruſtra q: nõ imple-
uerũt vt chriſtus extingueretť.

**Aſtiterunt reges terre et prin-
cipes ꝯuenerunt i unũ: aduer-
ſus dñm et aduerſus chriſtũ eꝰ**
Aſti. q. d. ñ ſolũ ppli et gẽtes. i. minores
ꝯtra chri. ſurrexerũt: ſꝫ et ma. q: aſ. q cũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mora. Mora ei i hoc notaṫ. Reges terre id ē herodes. et pricipes id ē pilat⁹: po niṫ pl'le, p ſingulari p ſynecdochen. vȝ ita. Reges terre ſcȝ herodes prior qui i. fātes occidit: et poſterior herodes eiuſ filꝰ qui pilato cōſenſit in morte chriſti. Aſtiterūt et pncipes. ſ. ſacerdotū: videlicet annaſ et caiphas ꝯuenerūt i vnū id ē i vnā prauā volūtatē. ſtulta preſūptō Reges terre cōtra regē celi ꝯuenerūt: qd aperit dicens aduerſus dominū id ē patrē Qui eñ cōtradicit filio et patri ꝯtra dicit: ideo aduerſus dñm. et. i. q̄ aduerſus chriſtū eiꝰ. i. me ſȝm hoc ꝙ xpō loqṫ

Dirūpamꝰ vincula eoꝝ: ⁊ pij ciamus a nobis iugū ipſoꝝ.

Dirūpamus vincula. q. ipſi ita: ſȝ o mei dicit chriſtus ne cōſentiatis i morte mea et hoc eſt. dirum. vīcla eoꝝ id ē blādicias ⁊ minas. et pi. a no. iu. ip. i. carnaleſ obſuātias et ceremōias ne oñenṫ nobis

Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dominꝰ ſubſānabit eos.

Qui habitat i celis. Sic cōtinua ſcdūm hanc ſententiā. dirūpamꝰ dixit chriſtus. q̄ qui habitat i celis: aliter ab illo loco. Dirūpamꝰ vincula licet eñ hoc poſſet dici in pſona chriſti vt legimus apt ius tamen illis cōueniūt hec verba que nolunt iugū chriſti ſibi īponi id ē pſecutoribus chriſti. Q. d. chriſtus vel pꝓpheta conuenerūt in vnū reges et principeſ dicentes. dirum. vincula eoꝝ id ē ratōnes eoꝝ id eſt dei et xpi: vel chriſti et eiuſ diſcipuloꝝ quibꝰ nos ſibi aſtrīgere volūt et proijci. a no. iugū ipſo. id ē legē. Ipſi ita: ſed certe. qui hitat id ē dominus i celis. ſ. ſpiritualibus id ē i ſāctis animabꝰ et angelis irridebit eos q̄ſi buccis vt factum eſt quādo poſitis cuſtodibus ſurrexit. et dominꝰ ſubſā. eos. q. naſo. vt factū eſt qñ p mūdū diſpſi ſūt Irriſio eñ fit bucca. ſubſānatō vo rugato naſo atꝗ ꝯtracto exprimiṫ: que tamē ō deo carnaliter nullatenꝰ ſunt extimāda: ſed ē anthropoſpatos. Aliṫ irriſio dei ēvis preſciētie quā dat ſāctis: vt vidētes nomen

chriſti futurum in omnibus gentibꝰ: et dominatōem pꝛuagaturā in poſteros il los inania meditatos intelligant. ⁊ accipit pro eodem irridebit et ſubſānabit. ⁊ eſt. qui habitat i celis. hoc nō mutaṫ: irridebit eos. id eſt dabit ſanctis ſuis itelligere eos eſſe irridēdos: et iania meditatos. q̄ domi. ſbſā. eos. Repetitio eſt.

Tunc loqtur ad eos in ira ſua et in furore ſuo ꝯturbabit eos

Tunc. id ē preterea. vel tūc ſcȝ qñ irridebit loquetur ad eos in ira ſua. anthropoſpatos ē hic. i. hūana ppaſſio: qñ qd creaṫe ē atṫbuiṫ creatori Nā ira dei motus ē q̄ fit i ſcā aīa que nouit legē dei cū cā vidȝ a malo hoīe preṫiri: p quē motū mlta uidicaṫ: vt fecit moiſes qñ deſcēdeſ ō mōte ⁊ vidēs pplm añ vitulū ludētez trāſiuit gladio accictus a porta vſqȝ ad portā ⁊ finees qñ trāſfixit iudeū ⁊ madianitā turpiṫ cocūtes. et ē lo. ad e. i ira ſ. i. īcrepabit et vidicabit i eos: p ſcōs q̄ mouebūṫ, p pcis eoꝝ poſtea planꝰ apit dicēs. et i f. ſ. cō. e vel ira dei et furor ē obſcuratō mētis trāſgreſſoꝝ legis. et ē. tūc lo. ad e: id eſt: excecabit eos. vel ita: vt pḡi de pñti: pti ō fuṙo legaṫ vſus iſte ſic tē. i. qñ irridbit: lo. ad e. p, pphetas ṫ p ſcpṫaȝ ſcāȝ. et hoc i i. ſ. i. i ꝯminatione pene. et i fuṙo ꝯtra eos corpe et aīa i fu. ſ. i. i eṫna pena. vel totū de fuṙo legiṫ ab illo loco. Qui hi. hoc mō. Qui hi. i ce. hoc ñ mutaṫ ir. e. i. irriſiōe dignos ṫ̄ddȝ eos i fuṙo. poſtea id ṙpetit. et do. ſb. e. et tūc. ſ. i fuṙo lo. ad e. q̄ mō tacere videṫ. dū tolṫat i i. ſ. et i fu. ſ. ꝯṫ. c. Ira di et furor ñ ē pṫbatō que ab eo penitꝰ relegata eſt: ſȝ vis. i. vtꝰ eius qua iuſte uidicat. et ē. i i. ſ. Iy vtute ſua puniet eos.

Ego autē ꝯſtitutꝰ ſuȝ rex ab eo ſup ſyon montē ſcm eiꝰ predicās preceptum eiꝰ

Ego a. hic ē ſcda ptitō vbi inducit verba xpi agētis ō omīpi regno ieffabili gṙifa ſua vbi mlta diſcimꝰ ō diuitate et humanitate chriſti. Q. illi ita ṫhabūt: ſȝ ego cuȝ pondere Q. cuius iugū et vīcla vo-

lebãt abijcere. conſti. ſum rex ab eo. ſupe
ſup ſy. mon. ſan. eiꝰ. i. ſup eccleſiã de iu-
deis que dicit᷑ mons ſanctus: qꝛ prius ſ᷑-
cepit radios fidei. vbi mõtes prius ſuſci
piunt radios ſolis: ſecundum illõ. Nõ
ſũ miſſus niſi ad oues que ꝑierãt domꝰ
iſrael. predicans preceptũ eius. i. euãge
liũ. vel illõ ſpeciale preceptũ. d quo: mã
datũ nouũ do vobis vt diligatis inuicẽ
et nõ tantũ rex eſt ſup iudeos: ſꝫ etiã ſup
gentes. de quibus ꝓbat autoritate pr̃is.
quia dubiũ erat. et hoc ẽ. vere etiã ſuper
gentes ſũ rex. quia.

**Dominꝰ dixit ad me filius me
us es tu ego hodie genui te.
Poſtula a me ⁊ dabo tibi gen
tes hereditatẽ tuã: ⁊ poſſeſſio
nem tuam terminos terre.**

Dominus. ſ. pater dixit ad me. i. ꝓmiſit
mihi. et nota. quia pſõa regnãtis hic lo
quit᷑. id eſt. chriſtus vt regnãs. vel pſõa
regnãtis. i. pr̃is ꝓmiſit hoc mihi. Quid
dixit. id ẽ. promiſit mihi pater? Ecce ego
dabo tibi gentes. id eſt. natõnes mundi
hereditatẽ. quas. ſ. excolas tuã. q. que he
reditas eſt tua. ſ. ꝙ tu es deꝰ. Hereditas
dicitur ab hero: eo ꝙ ĩ ea libera poteſta
te dominet᷑. et dabo tibi termi. ter. Ter
minos hic ponit ꝓ eo qđ ſupra dixit gẽ
tes. ſed hoc planius: vt omnes gẽtes ĩtel
ligas: nõ ꝑticulã terre: ſed omnẽ poſſeſſi
onem. quas ſcilicet poſſideas ad earũ
vtilitatem ac ſalutem. et tibi bona fructi
ficent. poſſeſſionem dico tuam. q. dabo
tibi gentes: quas tamen vt deus mecum
poſſides. et vt ego dem tibi. Poſtula a
me. id eſt. obedi patiendo. moriendo vt
ſic poſſis poſtulare. Hoc enim quod di-
cit poſtula. ad ſuſceptionẽ hominis. id
eſt humane nature ꝑtinet: que pro ſalu-
te hominum facta eſt. ſcilicet quam inter
pellat pro nobis quod eſt poſtulare. Nõ
aut dabo tibi gentes hereditatem potiꝰ
ꝙ alicui obedienti. quia tu es filius me-
us per naturam et conſubſtantialis ief-
fabili genitura. et vere: quia ego coeter-
nus. hodie. id eſt eternaliter genui te. qđ
nõ eſt noua: ſed ab eterno generatõ. qđ
dicit hodie genui. etſi poſſet accipi de
die illo quo chriſtus ſᷣm hominẽ natus
eſt: quia tamẽ hodie preſentiã ſignificat
et quod eternum eſt ſemper eſt: de ſempi
terne generatõne ſapientie dei diuinituſ
accipitur. ¶ Et nota quia in quibuſdam
predictorum cõuenit chriſtꝰ cum aliis.
Conſtitutus eſt enim rex a deo. ſic et re-
ges terre conſtituti ſũt ab eo. et predicat
ſuper ſion: ſic et prophete predicauerũt
Ipſe eſt filius. ſic et iſrael dicitur filius.
Unde dominus ad pharaonem dicit ꝑ
moyſen. Dimitte primogenitũ meũ iſrl̃.
Hodie genui te. hoc ſoli chriſto. Uł ꝑ
ſion que interpretat᷑ ſpecula vł ſpeclãtio
ĩtelligit᷑ eccleſia generalis: que ſpeculat᷑
gloriã dei. et eſt mons eminẽtia virtutũ
et firmitate. et ẽ. Ego au. cõſti. ſũ r. ab eo
hoc nõ mutat᷑: ſup ſi. mõ. ſã. eꝰ. i. ſup ſã
ctã ecciaꝫ generalẽ que deũ ſpeculat᷑ fir-
ma et alta ĩ v̾tutibus. predicãs prece. eiꝰ.
nec hoc mutatur. benedico: ꝙ ſum con-
ſtitutꝰ rex ab eo. Quia dominꝰ dixit ad
me. da. t gẽ. here. ⁊ c. hoc ⁊ ſequẽtia non
mutãt᷑. Nota vͦo qꝛ dicere pr̃is plibꝰ mo
dis accipit᷑. ſ. ꝓ diſponere. ꝓ facere. ꝓ gi
gnere et ꝓ ꝓmittere. hic aũt ꝓ diſponere
vel ꝓ promittere põt accipi. Sequitur.

**Reges eos ĩ uirga ferrea: et tã
quã uas figuli confringes eos**

Reges eos. q. dabo tibi gẽtes. et merito
qꝛ reges eos. i. nõ eris tirãnus. in virga
fer. i. ĩ iuſticia ĩflexibili: vel ĩ regali po
teſtate. et cõ. eos ad vitã. tãꝙ̃ v. fi. i. ſᷣm
hoc ꝙ ſũt vas figli. i. lutũ. i. quidquid
de petõre limo ꝯtraxerũt ꝯteres ĩ eis. Uł
ita: vt parti ĩ bono: parti ĩ malo accipia
tur: ſᷣm illõ ſimeonis. Ecce hic poſitꝰ ẽ ĩ
ruinã et ĩ reſurrectõꝫ mltoꝝ: vt q̃ iuſtꝰ eſt
iuſtificet᷑ adhuc. et ẽ. reges e. i. bonos. in
vir. fer. hec ẽ regal ꝑtãs chriſti. et ꝯfri.
eos. i. peccatores ꝑmittẽdo eos ampliꝰ
ſordeſcere: qui ſũt tanquam vas figuli.
quod et luteũ eſt et facile frangitur.

**Et nũc reges intelligite: erudi
mini qui iudicatis terram.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et nūc reges. Hic ē quarta ptitio: vbi ꝓ
his archanis patefactis admonet oēs
humilit̃ obedire: et ſuadꝫ ab vtili ſcꝫ ne
ꝑeant: et ab honeſto: qꝛ beati omnes qui
ꝯfidūt i eo. Et nota qꝛ ī ꝑma ꝑte ꝓpheta
loquit̃ ſꝫm quādā ſētētiā. In ſcđa parte
chriſt⁹ tm̄. Hic i t̃cia iteꝝ ꝓpheta loqui
tur poſt chriſtū ꝑm quandā ſn̄am. In ꝑ
ma ergo ꝑte precedit q̄ꝑ ꝓpheta .i. ante
chriſtū loquit̃: ſicut ꝓphete an̄ chriſtuꝫ
ꝓphetauerūt. In hoc pt⁹ chriſtū loqui-
tur q̄ꝑ apoſtolus. id ē gerēs figurā aplō
rum: qui poſt chriſtū predicauerūt. Q.
d. contritū eſt lutū. Et nūc iā ꝯtrito i vo
bis luto: iā inouati et facti reges .i. iam
valētes regere vos. ſcꝫ q̄ iudi. i. dānatis
terrā. i. terrena i vobis. intelligite que di
cta ſūt et ſi ꝑ vos nō ſufficitis erudi. ab
alijs. Et dicit r̃ges ſactos: et loquit̃ chri
ſtus vel ꝓpheta. Aliter ⁊ loquit̃ chriſt⁹
Q. d. ita ꝓmiſit mihi pat̃. et o vos facti
reges ſcꝫ qui iudi. terrā: hec nō mutant̃:
a ꝑma ſn̄a: nūc id ē ꝑ ea que dicta ſūt in
tel. quāta facit fili⁹: et ſi ꝑ vos nō ſuffici-
tis: eru. ab alijs ne aūt inde ſuꝑbiāt ſb-
dit. Et

Seruite dn̄o i timore: ⁊ exul tate ei cū tremore.

Seruite do. qui nō ſinit peccare: in tio-
re: vt qui ſtat videat ne cadat ne vo mi-
ſera ſeruitus videat̃: addit. et exul. ei. qꝛ
timor dn̄i nō ē miſerie ſed gaudij ſed ne
iteꝝ i temeritatē cat̃: ſubdit̃ cū tre. ne ſit
negligēs exultatō. Alit̃ totū et loquitur
chriſt⁹ ad reges terre. Q. d. conſtitutus
ſū rex. Et nūc me ꝯſtituto rege. vos r̃ges
qui iudi. terrā: ad lr̃aꝫ: ne ꝯtriſtemi: ſed
itel. et eru. expedit em̄ vobis: vt ſub illo
eſtis: a quo eſt itellect⁹ et eruditō. ⁊ expe
dit vt temere nō dominemi: ſꝫ dn̄o om-
niū ſeruiatis et i btitudine exultetis. et
hoc ē qđ ſequit̃. Ser. d. i ti: ⁊ ex. ei c. tre-
more

Apprehēdite diſciplinā neq̄n iraſcatur domin⁹: ne pereatiſ de uia iuſta.

Apprehēdite etiā ſi fugiat diſci. dei ſ. ad
uerſa. apprehendite dico: q̄ꝑ preſidiū et
munimentuꝫ: neq̄n ira. dn̄s: dubitatiue
dicit neq̄n. Hec aūt dubitatō nō ē ꝑm ꝓ
phetā: ſed ſꝫm illos qui cū dubitatōe co
gitāt irā dei. vel neq̄n dicit ꝓpter patiē
tiā dei: qꝛ i hoc ſeclo diu ſuſtiet. et ne ꝑ.
d v. iuſ. id ē chriſto ſblati: vel de opatōe
bona a qua deficere magna pena eſt his
qui dulcedinē iuſticie guſtauerunt.

Cum exarſerit in breui ira eius beati omnes qui ꝯfidūt in eo.

Cum exarſerit. Q. di. Apprehendite: ne
pereatis: et etiā vt beati ſitis quod plus
eſt: quia cum exarſerit modo non ardet
cum caſtigat vt pater ſed in futuro ar-
debit: quia nihil patientie erit in breui:
quia non ſingula horum ſeparatim: ſꝫ
ſimul omnia diſcutiet. vel in breui qui-
cunqꝫ putant longe futuruꝫ ira eius. id
eſt vindicta iniquorum beati erunt om-
nes qui confidunt in eo. et eſt ſenſus. Cū
exarſerit id eſt cum venerit vindicta in
iquorum: non modo non attinget con-
fidentes in deo: ſed et beati erunt: qꝛ ad
regnum ꝑuenient.

III

Pſalmus dauid cum fugeret a facie abſalonis filii ſui.

Salmus dauid cum fugeret a
facie abſalonis filij ſui. De hi-
ſtoria ſumpſit eſdras velamen
myſterioruꝫ. Legitur enim in libro re-
gum ꝙ abſalon filius dauid: perſequēs
patrem ſuum: querebat eum occidere.
cui dauid ceſſit cum ſuis: exiens de ciui
tate hieruſalem nudis plantis. Intelli-
gens hoc ſibi contingere propter pecca-
tum adulterij commiſſi cum berſabee: ⁊
homicidij de vria perpetrati ſicut na-
than propheta predixerat ei dicens. Nō
recedet gladius de domo tua: et ſuſcita-
bit deus ſemen tuum contra te. Dum
autem abſalon perſequeretur dauid: cō
uerſo contra euꝫ exercitu dauid ēgauer

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf